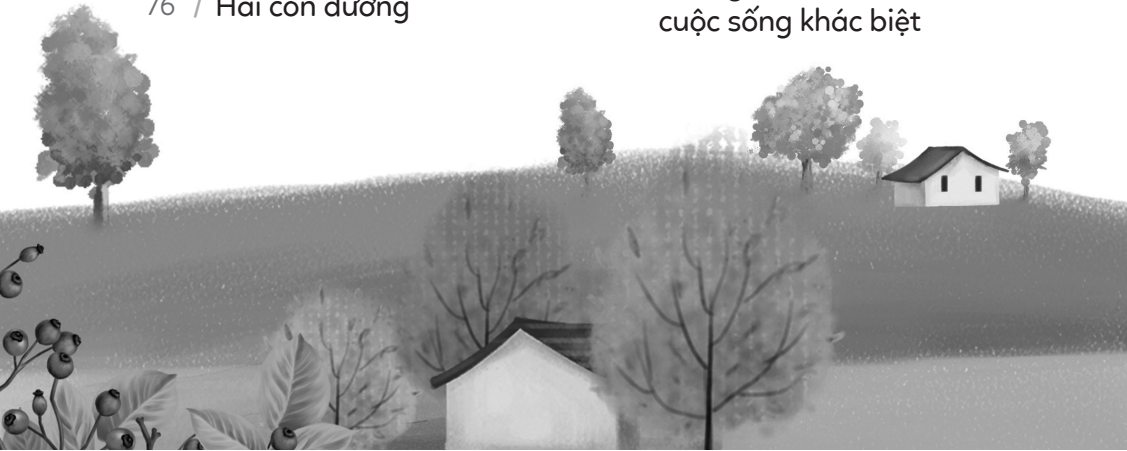

MỤC LỤC

- 7 / Cuộc đời gắn với xe lăn
13 / Nửa tờ giấy nhớ
16 / Đi tới Nam Cực
20 / Những chiếc sàng
trong cuộc sống
23 / Năm bất ý tưởng mới
27 / Thành công không tự
gõ cửa
33 / Lí do thành công
36 / Vượt lên ngày hôm qua
42 / Mở hộp ước mơ
45 / Hải âu tung cánh
53 / Ước mơ của đá
57 / Đôi giày đỏ đầu tiên
63 / Viết lại cuộc đời
67 / Mơ ước của Goddard
72 / Niềm tin kiên định
76 / Hai con đường
80 / Cơ hội trở thành
nhạc trưởng
85 / Không có thời gian
từ bỏ
92 / Ngọn đuốc chiếu sáng
cuộc đời
98 / Bạn phải hành động
102 / Bạn đã cố gắng chưa?
106 / Những viên kẹo diệu kì
114 / Trí tuệ và chăm chỉ
118 / Chú ếch tập bay
123 / Điều gì làm cho
cuộc sống khác biệt

130 / Nghỉ hè

137 / Người kể chuyện cổ tích vĩ đại

143 / Cháu muốn làm điệp viên

147 / Không thể thực hiện tất cả
các mục tiêu cùng lúc

152 / Cô bé và Thần Chết

157 / Hành động mới là tất cả

164 / Hai anh em

169 / Lãng phí thời gian

173 / Vinh quang của bìm bìm

181 / Hòn đá nóng

189 / Thực hiện ước mơ

195 / Trong vườn thú

201 / Kiên trì theo đuổi ước mơ

207 / Nắm giữ thời gian

213 / Khúc gỗ cản tàu

218 / Đại bàng tung cánh

224 / Trắc nghiệm tâm lí (1)

227 / Trắc nghiệm tâm lí (2)

230 / Trắc nghiệm tâm lí (3)

*Hãy từ bỏ với cuộc đời mình, để ánh nắng
luôn ngập tràn trong thế giới của em.*

*Hãy trở thành một người tự tin, lạc quan
và hạnh phúc, em nhé!*

*Thời gian như nước qua cầu,
bạn có thường than phiền rằng mình “không đủ
thời gian” không?*

Đừng đợi thời gian trôi qua rồi nuối tiếc,

Đừng để thói lười biếng trôi buớc,

hãy mau chóng hành động.

Bắt đầu ngay, chẳng bao giờ là quá muộn!

CUỘC ĐỜI GẮN VỚI XE LĂN

*Chúng ta chỉ sống một lần trên thế gian,
vì thế, hãy quý trọng thời gian, sống một cuộc đời
chân thực và có giá trị.*

Pavlov⁽¹⁾

Tháng 10 năm 1959, Đại học Oxford nước Anh, ngôi trường nổi tiếng thế giới hân hoan chào đón các tân sinh viên. Một nam sinh dáng vẻ gầy gò hòa giữa dòng người bước vào ngôi trường. Cảm giác mới mẻ, lạ lẫm và bối rối hiện rõ trên khuôn mặt non trẻ của cậu. Cậu là Stephen Hawking, một tân sinh viên khoa Vật lí.

Hụt hẫng chính là khuyết điểm chung của những thanh niên sau Thế chiến thứ hai. Họ chán ngán mọi thứ, cảm thấy không có bất cứ điều gì đáng để

(1) Nhà sinh lí học, tâm lí học và thầy thuốc người Nga, viện sĩ Viện Hàn lâm Khoa học Peterburg (1907), từng giành giải Nobel Sinh học và Y khoa năm 1904 cho công trình nghiên cứu liên quan đến hệ thống tiêu hóa.

nỗ lực theo đuổi. Hawking cũng vậy, thời gian mỗi ngày cậu dành cho việc học thường không quá một tiếng đồng hồ. Ngoài việc cùng các bạn nam đi quán uống rượu say sưa, cậu chỉ biết chơi billiard, hoặc đi chèo thuyền để giết thời gian. Cứ thế, Hawking trải qua ba năm học trong nỗi u mê. Năm 1962, trong thời gian làm nghiên cứu sinh tại Đại học Cambridge, Hawking phát hiện ra cơ thể mình có một vài thay đổi: Cậu không rõ tại sao mình hay bị ngã gục xuống đất. Trước đây, không có bất cứ triệu chứng nào như vậy cả. Cứ thế cho đến một lần cậu ngã khụy trên sân trượt băng, mẹ cậu mới phát hiện ra sự bất thường: "Trời ơi, con làm sao thế, con ốm ư?" Rồi mẹ cuống quýt đưa cậu đến bệnh viện.

"Cậu ấy bị mắc bệnh teo cứng cơ, hay còn gọi là bệnh suy giảm tế bào thần kinh vận động." Bác sĩ thông báo kết quả xét nghiệm cho Hawking và mẹ cậu.

"Đây là bệnh gì? Có nghiêm trọng không bác sĩ?" Bà mẹ lo lắng hỏi dồn dập.

"Nói như thế này đi, căn bệnh này có thể khiến tế bào thần kinh dần tan rã, kết quả nghiêm trọng nhất là gây suy giảm chức năng của cơ hô hấp, khiến người bệnh ngạt thở mà chết."

Trời ơi! Hawking kinh hãi, còn mẹ cậu thì đau khổ khóc nghẹn bên cạnh. Bệnh viện còn cho biết, cậu chỉ còn sống thêm được hai năm.

"Tôi vẫn còn trẻ, tôi chưa muốn chết!" Cái chết đe dọa khiến Hawking suốt ngày nằm than khóc trên giường bệnh. Cuộc đời của Hawking vốn dĩ đã chật hẹp. Và thời khắc này, cậu đã thực sự mất đi phương hướng cho sự sinh tồn của mình.

Hawking bỏ học, cậu cảm thấy việc học chẳng còn ý nghĩa gì nữa.

"Toà tuyên án, Stephen Hawking mắc tội tử hình, lập tức thực hiện!" Vị quan toà đeo mặt nạ, đầu đội mũ đen, tuyên bố kết quả xét xử bằng một giọng nói ma quỷ. "Không!" Hawking hét lên thất thanh, tim như bị bóp nghẹt. Nỗi sợ cái chết khiến cậu thờ hồn hển. Cậu cố gắng mở to mắt, và chợt nhận ra đó chỉ là một cơn ác mộng.

“Tôi vẫn chưa chết!” Hawking mừng rỡ, “Ít nhất cho đến lúc này tôi vẫn còn đang sống. Qua cơn ác mộng này, ông trời muốn tôi biết rằng, tôi được phán hoãn thi hành án, cách cái chết vẫn còn hai năm, hai năm này vẫn còn rất nhiều việc đáng để tôi làm!”

Sau khi ra viện, Hawking quay lại Đại học Cambridge. Cậu muốn đem những việc cần làm trong mười mấy năm tới phải được hoàn thành trong hai năm. Cơ thể yếu ớt và bệnh tình ngày càng nghiêm trọng không thể ngăn cản ý chí phấn đấu của cậu. Dáng dấp gầy gò của cậu luôn xuất hiện trong thư viện, giảng đường và phòng thí nghiệm. Có thể sự thay đổi tích cực và những tiến bộ của Hawking đã khiến ông trời cảm động.

Hawking sống qua hai năm. Năm 1965, anh còn giành được học vị Tiến sĩ. Điều kì diệu vẫn còn tiếp tục: Năm 1970, khi đã bị bại liệt, phải ngồi trên xe lăn, nhưng với ý chí phấn đấu Hawking đã giải đáp được sự huyền bí của lỗ đen vũ trụ. Năm 1988, Hawking xuất bản cuốn “Lược sử thời gian”, đây là cuốn sách khoa học thường thức Hawking dành tặng độc giả trên toàn thế giới. Ông dùng ngôn ngữ đơn giản, dễ hiểu để làm sáng tỏ những kiến thức khoa học cao siêu trong nhiều lĩnh vực thế giới hiện đại, giúp mỗi độc giả đều có thể đọc hiểu về lỗ đen,

thuyết tương đối, thuyết hấp dẫn lượng tử. Mọi người trên thế giới vô cùng thán phục nhà khoa học thiên tài ngồi trên xe lăn. Bởi vì, trên xe lăn, Hawking đã phát minh ra những kì tích khoa học dành cho toàn nhân loại.

Rèn đức tính tốt

Thời gian luôn công bằng với tất cả mọi người, nó không trôi nhanh khi bạn còn trẻ, cũng không trôi chậm khi bạn đã già, nhưng giá trị thời gian của mỗi người lại hoàn toàn khác nhau. Đừng phung phí thời gian! Hãy lập kế hoạch rõ ràng cho cuộc sống của mình, đừng bao giờ đợi đến cuối đời, vì lúc đó, có hối hận thì cũng đã muộn.

Nhấn nút yêu thương

Thời gian quý giá

Người đời thường coi trọng vật chất, theo đuổi sự giàu sang, tiền bạc, ít ai biết quý trọng thời gian. Dân gian có câu: “Thời gian là vàng là bạc, ngàn vàng cũng không thể mua được một khắc thời gian”. Thật vậy, trên thực tế, thời gian cũng là một loại tài sản.

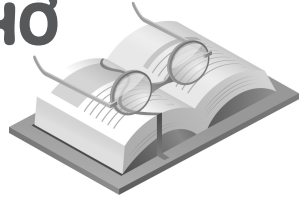
Hãy hỏi những người may mắn thoát chết trong gang tấc xem một giây đáng giá bao nhiêu; hãy hỏi vận động viên chạy nước rút đánh mất tấm huy chương vàng danh giá xem một giây đáng giá bao nhiêu... Khi đó, bạn sẽ hiểu hơn về giá trị của thời gian.

Thời gian sẽ có giá trị khi ta biết sử dụng nó một cách hợp lý. Mỗi ngày, bạn sẽ gửi 86.400 giây vào “Ngân hàng thời gian”. Từ khi mở mắt thức giấc, ai cũng đều có một “kho” tài sản vô giá. Người hiểu giá trị của thời gian sẽ tranh thủ từng phút để tạo ra những điều tốt đẹp cho bản thân, gia đình, bạn bè và xã hội. Kẻ phung phí thời gian sẽ để mặc thời gian trôi, lười nhác, trì hoãn... và cuối cùng chỉ còn hai bàn tay trắng và nỗi ân hận tột cùng.

NỬA TỜ GIẤY NHỚ

*Cho dù đứt một dây đàn thì
ba dây còn lại vẫn phải tiếp tục
diễn tấu. Đó mới là cuộc sống.*

Ralph Waldo Emersons⁽¹⁾

Khi chiếc xe tải chở đầy đồ dùng gia đình lẫn bánh, trong căn phòng trống rỗng chỉ còn lại chàng thanh niên đội chiếc mũ đen. Anh lưu luyến nhìn quanh. Chợt, một tờ giấy nhớ vốn được dán cạnh chiếc điện thoại treo tường bay tới, khiến bước chân anh chậm lại.

Tờ giấy nhớ màu vàng, nay chỉ còn một nửa. Trên giấy dày đặc những nét bút nhiều màu, ghi lại những cái tên và những số điện thoại từng xuất hiện trong cuộc sống của anh. Anh cẩn thận nhặt tờ giấy lên, vuốt phẳng rồi đặt lên bệ lò sưởi phòng khách.

(1) Nhà viết tiểu luận, giảng viên, triết gia và nhà thơ người Mỹ, người đi đầu trong phong trào tự lực cánh sinh và chủ nghĩa siêu việt.